

Ангел Каралийчев
Мухата и биволът

Един едър, охранен бивол отиваше към реката да пие вода. Като минаваше покрай циганския катун накрай село, от катуна изскочи една зелена муха, забръмча пред очите на бивола и кацна на гърба му. Погъделичкан от дългите немирни крака на мухата, биволът изви глава назад и замахна с опашката си, но не можа да стигне мухата.

– Ако ти тежа – обади се мухата, – да сляза!

Биволът се усмихна:

– Хич нямаше да те усетя, ако не ме беше погъделичкала.

– Толкова ли съм лека! – въздъхна мухата и отлетя оскърбена.

Дигна се нагоре, спусна се надолу, стигна до стария дъб, където пладнуват свинете. В туй време двамина дървари сечаха грамадното дърво. Дъбът се беше силно наклонил и чакаше последния удар, за да рухне. Случи се тъй, че тъкмо когато мухата кацна на едно клонче, отсеченият гигант се строполяса на земята.

Уплашена, мухата се дигна нагоре и си рече:

– Брей, какво грамадно дърво съборих, щом кацнах отгоре му! Добре, че не стоях още върху гърба на бивола – щях да го смажа.

КРАЙ

© Ангел Каралийчев

Сканиране: sir_Ivanhoe, август, 2007 г.
Разпознаване и последна редакция: NomaD, август, 2008 г.

Издание:

Ангел Каралийчев. Приказен свят. Том втори, 1982
Издателство „Български писател“, 1982

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9074>]